

Michelle, el Líban: «La visita del Papa ens ha portat esperança»

El 4 d'agost de 2020, l'explosió al port de Beirut va fracturar una nació sencera i va reduir a les runes la casa de la Michelle. Cinc anys després, la visita del Papa Lleó XIV ha tornat l'esperança i la reconciliació a un poble que «sempre sap renéixer amb valentia».

10/12/2025

El 4 d'agost de 2020, la Michelle —aleshores arquitecta d'interiors— passava una tarda tranquil·la a casa seva a Mar Mikhael, a Beirut. En qüestió de segons, un estrèpit eixordador i una onada de vent abrasador van arrasar casa seva i milers d'habitatges de la capital. Entre pols, crits i runes, va començar una lluita inesperada per reconstruir la seva vida, la seva llar i el seu barri.

Cinc anys després, ella explica com va viure aquells moments i com la recent visita del Papa representa per a molts libanesos una nova etapa d'esperança i reconciliació per a un poble que «no es rendeix, sinó que sempre sap renéixer amb valentia». La Michelle conclou amb alegria: «La seva visita no només ha donat esperança al poble libanès, sinó a tot el món».

Un nou aire d'esperança

L'explosió va deixar més de 200 morts, 7.000 ferits i 300.000 desplaçats. Avui, el viatge de Lleó XIV —complint el desig del seu predecessor, el Papa Francesc— ha portat un aire renovat a un país que anhela unitat i pau. En les seves intervencions, el successor de Pere va parlar a tot el poble libanès, i de manera especial a aquells que porten sobre les espatlles la reconstrucció material i espiritual del país: les famílies que han sabut resistir, les comunitats que busquen reconciliar-se i els qui, amb sacrifici, han triat quedar-se o tornar per seguir construint camins i ponts de pau i esperança.

Un poble valent que no es rendeix

En la seva primera intervenció, el Papa va destacar la resiliència d'un

poble «que no es rendeix», capaç d'aixecar-se fins i tot en les proves més dures; va convidar a recomençar a través del diàleg i de la veritat, recordant que «no hi ha reconciliació duradora sense un objectiu comú que permeti mirar junts cap a un futur on el bé prevalgui sobre el mal»; i va elogiar la valentia dels qui han sabut acompanyar amb amor i cura fins i tot en les circumstàncies més difícils.

També va dirigir paraules plenes d'afecte als joves, saludant-los amb el mateix entusiasme del dia de la seva elecció: «La pau sigui amb vosaltres!». Els va animar a aspirar a una felicitat plena, fonamentada en l'esperança que l'Esperit Sant sembla en cada persona, i els va recordar que són el present i el futur del país. «La veritable resistència al mal —va dir— és l'amor, capaç de guarir les pròpies ferides i les dels altres».

Els va convidar a custodiar l'herència que han rebut: «un Líban cridat a florir com el cedre, la força del qual es troba en les seves arrels». I els va recordar que «el veritable principi d'una vida nova és Crist, fonament de la nostra confiança i de tot compromís autèntic».

Respondre al sofriment amb caritat i Oració

Davant un món de relacions fràgils, el Papa va insistir que «no s'estima de veritat amb data de caducitat, sinó quan s'és capaç de posar el “tu” abans que el “jo”, construint un “nosaltres” que abraça tota la societat». Davant la inquietud de com fer present Déu en un temps marcat pel dolor i el cansament, va donar dues claus: l'esforç per viure la caritat i per trobar moments de pregària diària: «Tingueu cada dia un temps per tancar els ulls i mirar Déu. Ell, encara que a vegades sembli

silenciós o absent, es revela a qui el busca en el silenci. En aquestes tasques, va assenyalar, ens acompanyen els sants i, de manera especial, “Maria, la Mare de Déu, que ensenya a mirar Jesús amb el cor”».

La vinya esdevindrà bosc i tornarem a gaudir-ne

Només un minut va ser suficient per desfer la feina de dècades, però la visita del Papa ha encès un far: el Líban no està sol. L'Església i moltes nacions l'acompanyen. El que ha passat aquests dies ve a recordar que aixecar-se és possible i que no es demana ser fort tota l'estona, sinó fidel. La constància en les petites coses —aquesta heroïcitat quotidiana— és el camí cap al bé, cap a la santedat. Entre multituds, oracions i cants, el missatge del Papa ha revifat l'esperança de tantes famílies ferides: «Aviat, ben aviat, el Líban es convertirà en vinya, i la vinya

esdevindrà bosc. Els oprimits
tornaran a gaudir del Senyor, i els
pobres s'ompliran d'alegria» (cf. *Is*
29, 17.19).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/michelle-liban-la-
visita-del-papa-ens-ha-portat-esperanca/
\(05/03/2026\)](https://opusdei.org/ca/article/michelle-liban-la-visita-del-papa-ens-ha-portat-esperanca/)